

BİZ FARKLIYIZ VE FARKINDAYIZ YA SİZ?

Prof. Dr. Sare ŞENGÜL

...Geleceğin Fikirleri...

BİZ FARKLIYIZ VE FARKINDAYIZ YA SİZ?

Yazar

Sare ŞENGÜL

ISBN: 978-625-94310-8-6

Copyright © Vizetek

Bu kitabın basım, yayım ve satış hakları Vizetek Yayıncılık Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi'ne aittir. Vizetek Yayıncılık'ın izni alınmadan kitabın tümü ya da bölümleri, kapak tasarımı, elektronik, mekanik, fotokopi, manyetik, kayıt ya da başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz, dağıtılamaz.

Bu kitap T.C. Kültür Bakanlığı bandrolü ile satılmaktadır.

Sayın okuyucularımız, bandrolsüz yayınları satın almamanızı diliyoruz.

Kitap içeriğinin tüm sorumluluğu yazarına aittir.

Yayın Koordinatörü: Ferit RESULOĞULLARI

Kapak Tasarımı & Mizanpaj: Sadık HANGÜL

1. Baskı: Ankara|Ocak, 2024

Seyranbağları Mah. İncesu Cad. 10/2 Çankaya/ANKARA

Tel.: (0312) 482 00 11

Web: www.vizetek.com.tr

E-mail: vizetkeyayincilik@gmail.com

Yayıncı Sertifika No: 41575

Baskı: Vadi Grafik Tasarım ve Reklamcılık Ltd. Şti.

İvedik Org. San. 1420. Cad. No: 58/1 Yenimahalle/ANKARA,

Tel: 0 312 395 85 71

Matbaa Sertifika No: 47479

BİZ FARKLIYIZ VE FARKINDAYIZ YA SİZ?

Prof. Dr. Sare ŞENGÜL

ÖNSÖZ

Hayat bir film sahnesi. Hepimiz her yaş döneminde bu sahneye çıkar birçok rollerde oynarız. Bazen bu başrol bazen de yardımcı roller olabilir. Aslında önemli olan bu rolün başrol veya yardımcı rol olması değil oynanan rolün iyi oynanmasıdır bence. Ama yine de kime sorarsak soralım hep başrolde oynamayı tercih edecektir. Hepimizin en çok oynamak istediği başrolden biriside anne ve baba rolleridir diyebiliriz. Bu rollere talip olurken bu rolü iyi oynayabilirim miyim diye çok düşünür müyüz? bilmiyorum ama ömür boyu sürecek bu role hazırlanma şeklimiz gayet yalın ve sadedir. Bunun için çevresel gözlemlerimiz yeterlidir. Gözlemlerimiz iyi ise başka bir durum aklımıza gelir mi? sanmıyorum. Önemli olan bu rolleri oynayacak kişilerin bir araya gelmeleridir. Benimde annelik rolüm, annem ve çevremde bu rolleri oynayanların bileşkesinden oluşmaktaydı. Üstelik rolün sorumluluğunun farkında olarak çok genç yaşta oynamaya da talip olmamıştım. Doktorasını bitirmiş bir kişi olarak bu rolde başarılı olacağımı düşünmüş ve üstelikte annelik rolüne kendimi hazır hissediyordum. Sonuçta çocuk dünyaya geldiğinde gerekli bakımları yapıyorsa zaman geçince yürür, konuşur, oyun oynar ve büyürdü. Açıkçası ben de aynen böyle düşünüyordum. Aklımda, çocuk uyuduğunda hem makale okuyor hem de yazıyor ve akademik hayatımda da ilerleyebiliyordum. Hayalimde sorun yoktu. Bizim çocukluğumuzda öyle geçmemiş miydi? Bazı rahatsızlıklarımız haricinde söylediklerimizden öte çok ciddi bir sıkıntı yaşanmamıştı. Benim için farklı ne olabilirdi. Açıkçası hiç düşünmemiştim bile. Kendimce anneliğin sorumluluklarını alabilecek yaşta ve güçteydim.

Ama bunların sadece hayalimdeki gerçekler olduğunu anne olduğumda anladım. Hayat gözlemlerimin yanından bile geçmiyordu. İlk başlarda düşündüklerimle örtüşmeme hali doğaldı. Sonuçta çocuğu biraz sabırlı olmalıydım elbette ağlamalar azalacak, uyuma saatleri artacak ve işler yoluna girecekti. Evet, zaman ilerliyor bebeğimin ağlamaları azalmıyordu ama olsun annem gibi bir yardımcım vardı. O tecrübeliydi ben bu rolü iyi oynayamasam bile onun desteğiyle başarabilirdim. Zaman ilerledikçe anne başrolü bana ağır gelmeye başlamıştı. Ben yeni bir alanda çalışmaya başlamıştım o alanda yeni şeyler öğrenip kendimi yetiştirmeliydim. Akademisyenlik rolüm annelik rolümden daha ağır basıyordu. Oradaki başarısızlığa tahammülüm yoktu. Başaramadım demelerini kabul edemezdim. Annelik rolümü de annem yardımıyla götürebilirdim. Annem titiz bir kadındı çocuğuma benim gibi iyi bakabilirdi. Sorun olacak ve beni endişelendirecek bir durumda yoktu. Annelik rolümün en zor kısımlarını anneme devredip en kolay yanı olan akşamdan akşama sevme kısmını üstlenmiştim. Bu benim çok rahat zaman geçirdiğim anlamına gelmiyordu. Benim fakültedeki işlerim ve akademisyenliğin sürekli çalışma ve yeni şeyler öğrenme kısmı yeteri kadar zaten ağırdı. Bütün ağır

görevleri aynı anda taşıyamazdım ki. Sadece akademisyenlik rolümdeki başarıyı tercih etmiştim. Sonuçta annelik rolümdeki boşluğu belli zaman sonra tamamlayabilirdim diye düşünürken olaylar ve zaman beni haklı çıkarmadı. Ben anneliğe hiç hazır değil, çocuğumda her çocuk gibi değildi. Benim oynayacağım filmin senaryosu izlediğim filmlerdekine benzemiyordu. Bunu fark etmem bile üç senemi almıştı. Senaryonun farklı olduğunu anladığımda artık bana annelik başrolüme sahip çıkıp onu iyi oynamaktan başka bir seçenek görünmüyordu. Evet, bu kitabımı yazma sebebim; sizlere yaşayarak birebir deneyimlediğim annelik başrolümden bazı gerçek kesitler sunarak hem gelecekte bu rolü oynayacak olan gençlere hayatın farklı yönlerini görebilmelerini sağlamak hem de bana rolümde eşlik eden yardımcı karakterlerin rollerinin de en az benim rolüm kadar önemli olduğunun görülmesine katkı sunmak. Bunun yanı sıra rolleri benimkine benzeyen kişilere yalnız olmadıklarını hissettirebilmekte istediğim bir diğer nokta. Eğitimsel amaçla yazdığım kitabımın hedeflediğim noktalara ulaşması dileklerimle... Sevgiler...

Ayrıca; beni sizlerle buluşturma görevini hiç tereddütsüz kabul eden Vizetek ailesine sonsuz teşekkürlerimle...

Prof. Dr. Sare ŞENGÜL

*Kitabımı, Canözüm prensesim Çağla Zeynep'ime
ve bütün çocuklara ithaf ediyorum...*